خبر

رسانه عبری:

آمادگی ایران، آمریکا را به وحشت انداخته است

به اعتراف یک رسانه عبری زبان، آمادگی جمهوری اسلامی ایران، سردمداران آمریکا را وحشت زده کرده است.

به گزارش تسنیم، شبکه ۱۳ تلویزیون رژیم صهیونیستی در گزارشی که در پایگاه اطلاع رسانی خود منتشر کرد، خبرداد، اخبار رسیدن از آمادگی ایران برای پاسخ به (هرگونه ماجراجویی) دولت تروریستی آمریکا سبب شد تا دولت آمریکا سطح آماده باش خود را در میان کارمندان خود در سرتاسر خاورمیانه (غرب آسیا) به بالاترین سطح برساند.

این رسانه عبری زبان با استناد به گزارش های رسانه های غربی نوشت: دولت آمریکا در پی اطلاعات جاسوسی مبنی بر اینکه ایران در مراحل پیشرفته برنامه ریزی برای انجام اقداماتی علیه آمریکایی ها (در صورت هرنوع رفتار تجاوزکارانه آمریکا) قرار دارد، سطح آماده باش کارکنان خود را در سراسر خاورمیانه افزایش داده و اقدام به کاهش شمار کارکنان سفارتخانه ها و کنسولگری ها کرده است. منابع خبری اعلام کردند که آمریکا به دیپلمات ها و دیگر کارکنان فدرال خود دستور داده است عربستان سعودی را ترک کنند و هم زمان در حال کاهش شمار کارکنان نمایندگی های دیگر خود در منطقه است.

همچنین گزارش شده است که مقام های اطلاعاتی دریادداشتی که به مارکوروبیو، وزیر امور خارجه آمریکا، تحویل داده شد، درباره خطراتی که کارکنان وزارت امور خارجه را در خاورمیانه و مناطق دیگر تهدید می کند، هشدار داده اند. این یادداشت که جی کلیتون، رئیس جامعه اطلاعاتی ملی آمریکا، آن را نوشته است.

تظاهرات ده‌ها هزار نفری مخالفان نتانیاهو در تل آویو

ده‌ها هزار مخالف نتانیاهو در تل آویو تظاهرات کردند. به گزارش تسنیم، ده‌ها هزارتن از مخالفان بنیامین نتانیاهو با برپایی تجمعی گسترده در تل آویو، خشم و نارضایتی خود را نسبت به سیاست های کابینه رژیم صهیونیستی ابراز کردند. معترضان صهیونیست با حضور در خیابان های تل آویو خواستار استعفای نخست وزیرشدند. شرکت کنندگان در این تجمع شعارهای تندی علیه رویکردهای کابینه رژیم صهیونیستی سردادند. برخی تحلیلگران صهیونیست با انتقاد شدید از رویکرد نخست وزیر این رژیم، نسبت به پیامدهای فاجعه بار سیاست های او هشدار داده اند.

این تحلیلگران معتقدند سیاست های بنیامین نتانیاهو رژیم صهیونیستی را به سوی نابودی کامل سوق می دهد و بحران های کنونی در اراضی اشغالی بسیار فراتر از یک چالش اقتصادی ساده است. بنابراین رویکردهای جاری یک تهدید وجودی و جدی برای آینده این رژیم نامشروع و تروریستی به شمار می رود.

اعتراف باراک اوباما به قدرت ایران همزمان با تهدیدهای رنگ باخته ترامپ و نتانیاهو

ایران حق وتو دارد!

گروه سیاسی

درتاریخ معاصر روابط بین الملل، لحظاتی وجود دارد که در آن، حقیقتِ میدان نه از زبان پیروز نبرد، بلکه در قالب اعترافات ناگزیر طرف شکست خورده رقم خورد؛ جایی که باراک اوباما، رئیس جمهور پیشین ایالات متحده، در میانه یک کارزار انتخاباتی، پرده از واقعیتی برداشت که کاخ سفید ماه‌ها تلاش می کرد آن را در پس تبلیغات رسانه‌ای و ادعاهای پرطمطراق پنهان کند. سخنان اوباما در نقد جنگ افروزی دونالد ترامپ علیه ایران، فراتر از یک تسویه حساب حزبی میان دموکرات ها و جمهوری خواهان در آستانه انتخابات، در حکم صدور گواهی رسمی برپایان عصر یکه تازی آمریکا و ثبت شکست یک ابرقدرت مدعی هژمونی جهانی در برابر اراده و اقتدار یک قدرت ریشه دار منطقه‌ای به نام جمهوری اسلامی ایران است. برای درک عمق راهبردی آنچه در کلیولند بیان شد، باید به کنایه‌ای دقت کرد که اوباما با لحنی گزنده به رخ دولت مستقر آمریکا کشید؛ آنجا که پرسید پس از گذشت هفت ماه از آغاز جنگ و شش ماه از زمانی که مدعیان در واشنگتن اعلام پیروزی کردند، اکنون اوضاع جنگ چگونه پیش می رود؟ این پرسش کوتاه، عصاره تمام خطاهای محاسباتی هیئت حاکمه آمریکا در قبال ایران طی بیش از چهار دهه گذشته است. طراحان جنگ در واشنگتن، اسیر در توهم «ابرقدرت بلامنازع» بودن، گمان می کردند که با خروج از توافق های دیپلماتیک و توسل به گزینه نظامی، می توانند در عرض چند هفته کار را یکسره کرده و با یک اعلام پیروزی زود هنگام، اراده خود را بر تهران تحمیل کنند. اما سنتِ تثبیت شده در منازعات نامتقارن قرن بیست ویکم بار دیگر اثبات کرد که آغازگر جنگ با ایران، هرگز تعیین کننده پایان و نتیجه آن نخواهد بود. شش ماه پس از هیاهوی تبلیغاتی ترامپ درباره پیروزی، واقعیتِ روی زمین آن قدر تلخ و انکارناپذیر شده است که رئیس جمهور پیشین آمریکا چاره‌ای جز به سخره گرفتن آن ادعای توخالی نمی بیند.

تکان دهنده‌ترین بخش اعترافات اوباما، جایی است که او بی پرده به ترازوی هزینه ها و تلفات نظامی آمریکا در این نبرد اشاره می کند و می گوید که متحدان و پایگاه های آمریکا هدف حمله قرار گرفته اند، نظامیان آمریکایی کشته و صدها تن از آنان زخمی شده اند و ذخایر موشکی ایالات متحده به تحلیل رفته است. این جملات در ادبیات سیاسی و نظامی واشنگتن، معادل یک زلزله ژئوپلیتیکی است. دهه ها بود که دکترین امنیت ملی آمریکا بر پایه «بازدارندگی تهاجمی» و ایجاد شبکه گسترده‌ای از پایگاه های نظامی پیرامون مرزهای ایران استوار شده بود؛ پایگاه هایی که قرار بود به عنوان دژهای نفوذناپذیر، سایه تهدید دائمی را بر سر جمهوری اسلامی نگه دارند. اکنون اما اوباما صراحتاً اعتراف می کند که در جریان رویارویی واقعی، همان پایگاه ها و متحدان به نقاط ضعف و اهدافی آسیب پذیر در برابر ضربات دقیق و کوبنده ایران تبدیل شده اند. فراتر از آسیب پذیری پایگاه ها و تلفات انسانی که همواره پاشنه آشیل تصمیم گیران آمریکایی در افکار عمومی داخلی بوده است، اعتراف به «مصرف شدن و تحلیل رفتن ذخایر موشکی آمریکا» نشان دهنده شکست دکترین نظامی غرب در برابر عمق راهبردی و توان بومی دفاعی ایران است. کشوری که دهه ها تحت شدیدترین تحریم های تسلیحاتی و اقتصادی تاریخ قرار داشت، با تکیه بر دانش بومی و دکترین مقاومت فعال، چنان معادله‌ای را در میدان نبرد رقم زده است که زرادخانه های پرمدعای پنتاگون در برابر آن به نفس نفس افتاده اند. وقتی یک ابرقدرت با بودجه نظامی نزدیک به یک تریلیون دلار در برابر یک قدرت منطقه‌ای مستقل دچار فرسایش ذخایر راهبردی و موشکی می شود، معنای روشن آن جابه جایی تاریخی در موازنه قدرت و فروپاشی افسانه شکست ناپذیری ارتش ایالات متحده است.

در بخش دیگری از این سخنرانی، اوباما تلاش می کند با یادآوری توافق هسته‌ای سال ۲۰۱۵، سیاست خود را در نقطه مقابل ماجراجویی نظامی ترامپ قرار دهد و تأکید می کند که برای جلوگیری از دستیابی ایران به سلاح هسته‌ای، نیازی به شلیک حتی یک موشک نبود و او توانسته بود از مسیر دیپلماسی این موضوع را مدیریت کند، درحالی که ترامپ با خروج از توافق، جنگی غیرضروری را آغاز کرد که هیچ کس خواهان آن نبود.

هرچند اوباما می کوشد از این رهگذر، کارنامه دولت خود را تطهیر کند، اما در بطن همین استدلال نیز اعترافی بزرگ به اقتدار ایران نهفته است. معنای ضمنی سخن اوباما این است که ایالات متحده حتی در دوران اوج نیز به این جمع بندی قطعی رسیده بود که گزینه نظامی علیه ایران ناکارآمد و پرهزینه است و واشنگتن چاره‌ای جز نشستن پای میز مذاکره و به رسمیت شناختن حقوق و وزن ژئوپلیتیکی تهران ندارد. به عبارت دیگر، چه رویکرد دیپلماتیک اوباما که محصول استیصال در برابر پیشرفت های علمی و هسته‌ای ایران بود و چه شکست مفتضحانه ترامپ در میدان نبرد پس از پاره کردن برجام، هر دو روی یک سکه را نشان می دهند و آن، ناتوانی مطلق ساختار قدرت در آمریکا برای تسلیم کردن ملت ایران است.

اما اوج تحلیل راهبردی و اعتراف کم سابقه اوباما را باید در به کار بردن یک اصطلاح خاص برای توصیف موقعیت کنونی ایران جست وجو کرد؛ جایی که او با صراحت تمام اعلام می کند که اکنون ایران برتنگه هرمز، یعنی شاهرگ انتقال نفت به بازارهای جهانی، «قدرت وتو» دارد. استفاده از تعبیر «قدرت وتو» از سوی فردی که هشت سال در رأس هرم قدرت آمریکا قرار داشته و با ظرایف حقوقی و سیاسی این واژه آشناست، بسیار معنادار است. در نظم پس از جنگ جهانی دوم، حق وتو نماد انحصاری قدرت های بزرگ و فاتحان جنگ در شورای امنیت سازمان ملل بود تا از طریق آن، اراده خود را بر معادلات بین المللی دیکته کنند. امروز اما به گواهی رئیس جمهور پیشین آمریکا، جنگی که ترامپ با هدف تضعیف، مهار و به زانو درآوردن جمهوری اسلامی ایران به راه انداخت، به نتیجه‌ای کاملاً معکوس انجامیده و به ایران یک «حق وتوی میدانی و ژئوپلیتیکی» در حیاتی ترین آبراه انرژی جهان بخشیده است.

این قدرت وتو راهبردی در تنگه هرمز، یک مفهوم انتزاعی یا صرفاً تبلیغاتی نیست، بلکه واقعیتی است که پیامدهای آن مستقیماً در بطن جامعه و اقتصاد آمریکا لمس می شود. اوباما خود این حلقه اتصال را تکمیل می کند وبه شهروندان آمریکایی در کلیولند می گوید که دقیقاً به همین دلیل است که قیمت نفت و قیمت گازوئیل افزایش یافته است. این اعتراف نشان می دهد که دوران جنگ های فرامرزی بی هزینه برای واشنگتن به سرآمده است. اگر در گذشته هیئت حاکمه آمریکا می توانست در هزاران کیلومتر دورتر از مرزهای خود بحران آفرینی کند، بدون آنکه شهروند عادی آمریکایی هزینه مستقیم آن را در زندگی روزمره خود بپردازد، در مواجهه با ایران این معادله به کلی دگرگون شده است. تسلط هوشمندانه و مقتدرانه جمهوری اسلامی بر گلوگاه های ژئوپلیتیکی و انرژی باعث شده است که موج بازگشتی ماجراجویی نظامی کاخ سفید، مستقیماً به پمپ بنزین ها، زنجیره تأمین و سفره اقتصادی مردم آمریکا اصابت کند و فشار تورمی ناشی از آن، به بحرانی سیاسی برای عاملان جنگ در داخل ایالات متحده تبدیل شود.

نگاه کلان به آنچه در تجمع انتخاباتی اوهایو گذشت، تصویر روشنی از نظم نوین منطقه‌ای و جهانی به دست می دهد.

ایالات متحده آمریکا که پس از فروپاشی شوروی خود را کدخدای بلامنازع دهکده جهانی می پنداشت و تصور می کرد با لشکرکشی و تهدید می تواند نقشه غرب آسیا را مطابق میل خود بازطراحی کند، امروز در برابر صخره استوار قدرت منطقه‌ای ایران به بن بست رسیده است. قدرتی که جمهوری اسلامی ایران به نمایش گذاشته، نه محصول وابستگی به بلوک های قدرت خارجی است و نه نتیجه انباشت تسلیحات وارداتی؛ بلکه ثمره تکیه بر ایمان و اراده ملی، درک دقیق از جغرافیای سیاسی منطقه، توسعه فناوری های بومی دفاعی و پیگیری دکترین مقاومت هوشمندانه است.

سخنرانی ۲۴ اکتبر ۲۰۲۶ باراک اوباما در کلیولند، به‌عنوان سندی گویا در تاریخ ثبت خواهد شد؛ سندی که گواهی می دهد چگونه جنگی که با هدف نابودی پتانسیم ایران آغاز شد، در نهایت به استهلاک ماشین جنگی آمریکا، تهی شدن انبارهای موشکی پنتاگون، بحران در اقتصاد انرژی غرب و تثبیت قدرت وتو برای جمهوری اسلامی ایران در تنگه هرمز منتهی گشت. این همان حقیقتی است که مقاومت ایران سال ها بر آن پافشاری کرد و اکنون، زبان اعتراف دشمن، رساترین گواه بر درستی و پیروزی آن در میدان تاریخ است.

امارات شریک شکست سعودیها می شود

استیصال ریاض و ابوظبی در تله خودساخته

احمد حاجی صادقیان - تحلیلگر مسائل یمن

دیدار روز یکشنبه ۲۶ مهرماه «خالد بن سلمان»، وزیر دفاع عربستان سعودی، با «محمد بن زاید»، رئیس دولت امارات متحده عربی، در ابوظبی را باید فراتر از یک ملاقات دیپلماتیک معمول میان دو کشور همسایه ارزیابی کرد. این دیدار در شرایطی انجام شد که تحولات میدانی یمن و افزایش فشارهای نظامی بر عربستان، معادلات پیشین جنگ را دستخوش تغییر کرده است. اگرچه در اطلاعیه رسمی این ملاقات، بر روابط دوجانبه، تحولات منطقه ای و تقویت همکاری های امنیتی تاکید شده، اما همزمانی آن با گزارش ها درباره توافق ریاض و ابوظبی برای از سرگیری حمایت امارات از نیروهای یمنی مخالف انصارالله، اهمیت راهبردی این ملاقات را دوچندان می کند. گزارش روزنامه گاردین در ۲۵ مهرماه نیز از توافق دو طرف برای از سرگیری پرداخت پول به بخشی از نیروهای یمنی وابسته به امارات و فراهم شدن پشتیبانی هوایی عربستان از این نیروها خبر داده است. براین اساس، دیدار خالد بن سلمان را می توان نشانه ای مهم از حرکت روابط دو کشور به سمت همکاری مجدد در پرونده یمن دانست؛ همکاری ای که در صورت تثبیت، می تواند برصحنه نبرد تاثیرگذار باشد، اما لزوما به معنای شکل گیری یک ائتلاف منسجم و پایدار نخواهد بود.

این دیدار در امتداد تحرکات دیپلماتیک پیشین میان دو کشور صورت گرفته است. پیش از این نیز سفر منصور بن زاید به عربستان و رایزنی های او با مقام های سعودی، زمینه های لازم برای نزدیک شدن مجدد دو طرف در پرونده یمن را فراهم کرده بود. اکنون حضور خالد بن سلمان در ابوظبی، در جایگاه وزیر دفاع عربستان و از چهره های موثر در سیاست امنیتی این کشور، می تواند مرحله تازه ای از این روند را نشان دهد. البته باید میان توافق برای هماهنگی مجدد و حل اختلافات بنیادین دو کشور تمایز قائل شد. ممکن است فشارهای میدانی و نگرانی مشترک از گسترش قدرت انصارالله، ریاض و ابوظبی را به همکاری موقت سوق داده باشد، اما چنین ضرورتی به خودی خود تضاد منافع دو طرف را از بین نمی برد. مسئله اصلی این است که عربستان و امارات، حتی در شرایطی که در برابر یک دشمن مشترک قرار می گیرند، درباره آینده سیاسی و جغرافیایی یمن و نیروهایی که باید در آن قدرت داشته باشند، الزاما دیدگاه یکسانی ندارند.

امارات شریک شکست عربستان خواهد بود

گزارش گاردین درباره از سرگیری پرداخت های مالی امارات به نیروهای یمنی و مشارکت محدود این کشور در عملیات هوایی علیه انصارالله، از همین منظر اهمیت دارد. امارات در سال های گذشته شبکه‌ای از نیروهای محلی را در جنوب یمن سازمان دهی، تجهیز و آموزش داده است که بخشی از آنها از نظر سیاسی و نظامی به ابوظبی وابستگی دارند. این نیروها، از جمله تیپ های عمالقه و مجموعه های مرتبط با جریان تجزیه طلب جنوب یمن، در معادلات نظامی جنوب این کشور نقش مهمی ایفا کرده اند. توقف حمایت مالی امارات می تواند توان عملیاتی این مجموعه ها را تحت تاثیر قرار دهد؛ بنابراین از سرگیری پرداخت ها، حتی در سطح محدود، امکان احیای بخشی از ظرفیت نظامی ابوظبی را فراهم می کند. در چنین شرایطی، اگر پشتیبانی هوایی عربستان نیز در خدمت عملیات این نیروها قرار گیرد، هماهنگی میان توان هوایی سعودی و شبکه زمینی مورد حمایت امارات می تواند فشار مضاعفی بر انصارالله ایجاد کند. با این حال، نباید افزایش فشار نظامی بر انصارالله را با تقویت پایدار موقعیت عربستان در یمن یکسان دانست. آنچه در کوتاه مدت ممکن است به افزایش ظرفیت عملیاتی نیروهای مخالف انصارالله منجر شود، در میان مدت می تواند زمینه بازگشت اختلافاتی را فراهم کند که پیش از این یکی از عوامل اصلی تضعیف ائتلاف عربی بوده است. مسئله اساسی این است که عربستان و امارات، با وجود همکاری نظامی در سال های گذشته، هیچ گاه درباره تمام اهداف و اولویت های خود در یمن به توافق نرسیدند. ریاض به دنبال حفظ نفوذ تعیین کننده خود بر ساختار سیاسی یمن و جلوگیری از تثبیت قدرت انصارالله بوده است؛ در مقابل، ابوظبی در کنار مقابله با انصارالله، برتقویت نیروهای تجزیه طلب جنوب و ایجاد شبکه‌ای از متحدان محلی برای تثبیت نفوذ خود در مناطق راهبردی جنوب و سواحل یمن تمرکز داشته است. این تفاوت در اولویت ها، اختلافی تاکتیکی و گذرا نیست، بلکه به برداشت متفاوت دو کشور از نظم سیاسی مطلوب در یمن بازمی گردد.

بحرانهای پیش روی ریاض و ابوظبی

نمونه روشن این تضاد، جایگاه شورای انتقالی جنوب و نیروهای خواهان جدایی جنوب یمن است. بخشی از نیروهایی که امارات از آنها حمایت می کند، صرفا به دنبال مشارکت در ساختار سیاسی دولت مورد حمایت عربستان نیستند، بلکه خواهان ایجاد یک موجودیت سیاسی مستقل در جنوب یمن هستند. تحقق چنین هدفی می تواند ساختار سیاسی مورد نظر ریاض را با چالش جدی مواجه کند؛ زیرا عربستان برای حفظ نفوذ خود به سازوکاری نیاز دارد که بتواند نیروهای مختلف مخالف انصارالله را زیر یک چتر سیاسی و نظامی گرد هم آورد. در مقابل، تقویت نیروهای جدایی طلب، به ویژه اگر این نیروها از منابع مالی و پشتیبانی نظامی امارات برخوردار باشند، احتمال شکل گیری مراکز قدرت مستقل از دولت مورد حمایت سعودی را افزایش می دهد. در نتیجه، هرچه ابوظبی در بازسازی شبکه نفوذ خود موفق تر عمل کند، امکان کنترل یکپارچه این نیروها از سوی ریاض کاهش می یابد.

از این منظر، بازگشت امارات به پرونده یمن می تواند همان تناقضی را احیا کند که پیش از این روابط دو کشور را به سمت تقابل سوق داده بود. عربستان برای مقابله با انصارالله به نیروهای محلی و ظرفیت نظامی امارات نیاز پیدا می کند، اما تقویت همان نیروها می تواند موقعیت متحدان سعودی و نفوذ سیاسی ریاض را تضعیف کند. به عبارت دیگر، عربستان ممکن است برای حل یک مشکل نظامی فوری، به سازوکاری متوسل شود که در بلندمدت مشکل سیاسی بزرگ تری برای آن ایجاد می کند. اگر نیروهای مورد حمایت امارات بتوانند با اتکا به منابع مالی تازه و پشتیبانی هوایی عربستان موقعیت میدانی خود را بهبود دهند، الزاما به معنای افزایش نفوذ دولت مورد حمایت ریاض نخواهد بود. این نیروها ممکن است پس از تقویت موقعیت خود، مطالبات سیاسی مستقل تری را مطرح کنند و حتی در مناطقی که عربستان آنها را بخشی از حوزه نفوذ خود می داند، به رقیبی برای متحدان سعودی تبدیل شوند.

نکته مهم دیگر آن است که همکاری فعلی دو کشور بر مبنای ضرورت های ناشی از تحولات میدانی شکل گرفته است. این ضرورت ممکن است در مقطعی اختلافات را به حاشیه براند، اما تا زمانی که درباره آینده جنوب یمن، جایگاه نیروهای جدایی طلب و حدود نفوذ هر کشور توافقی پایدار شکل نگیرد، نمی توان از پایان رقابت عربستان و امارات سخن گفت. حتی ممکن است افزایش فشار بر انصارالله، به جای حل اختلافات، رقابت دو کشور را وارد مرحله تازه ای کند؛ زیرا موفقیت های میدانی، ارزش سیاسی و چانه زنی نیروهای مورد حمایت هر طرف را افزایش می دهد و در نتیجه، مناقشه بر سر سهم هریک از بازیگران در آینده یمن جدی تر می شود. در چنین وضعیتی، هر دو کشور ممکن است در برابر انصارالله همکاری کنند، اما همزمان برای جلوگیری از گسترش نفوذ یکدیگر در مناطق تحت کنترل نیروهای مخالف انصارالله رقابت داشته باشند.

دست یازدن دشمنان یمن در بالتلاق

از این رو، برخلاف تصویری که ممکن است از احیای همکاری دو کشور ارائه شود، ورود مجدد امارات به پرونده یمن لزوما به معنای تقویت پایدار موقعیت عربستان نیست. چه بسا ریاض برای مقابله با فشارهای فوری انصارالله، بار دیگر به همکاری با بازیگری روی آورده باشد که اهداف بلندمدتش در یمن با اهداف سعودی فاصله دارد؛ همکاری ای که می تواند در کوتاه مدت کارآمد به نظر برسد، اما در میان مدت انسجام جبهه مخالف انصارالله را بشکند و در بلندمدت اختلافات عربستان و امارات را عمیق تر کند.

وقتی نقاب عقلانیت بوروکراتیک فرومی افتد

ادامه از صفحه اول

شهروند اروپایی درمی یابد که ماشین بوروکراسی غربی، کرامت انسانی او را قربانی بحران های اقتصادی خودساخته، تورم افسارگسیخته و مالیات های سنگین کرده و در برابر تحمیل هزینه های سنگین جنگ افروزی ها و سیاست های تبعیض آمیز، هیچ پاسخ اقناع کننده ای ارائه نمی دهد. هنگامی که کانال های رسمی و بوروکراتیک به انسداد کامل می رسند و احزاب سنتی و محافظه کار یا چپ گرا در چرخه ای تکراری از ناکارآمدی دست و پا می زنند، خشم فروخورده عمومی مستقیماً کف خیابان را هدف قرار می دهد و به رویارویی عریان با سازوکارهای پلیسی می انجامد.

گرایش فزاینده بخش های گسترده ای از جامعه، به ویژه نوجوانان و جوانان در فرانسه و ایتالیا، به رفتارهای رادیکال و شکل گیری فضایی شبه آنارشیستی، پیامد طبیعی احساس بی عدالتی مفرط، تحقیر اجتماعی و بی اعتمادی مطلق به نخبگان سیاسی حاکم است. دولت های اروپایی که زمانی دیگر ملت ها را به خویشتن داری و رعایت سازوکارهای دموکراتیک دعوت می کردند، اکنون برای مهار خشم عمومی به ابتدایی ترین ابزارهای تحدید آزادی، یعنی منع رفت وآمد شبانه و تعلیق حقوق عمومی متوسل شده اند. این چرخه سرکوب و طغیان اثبات می کند که سراب بوروکراسی کارآمد غربی رنگ باخته و نظم ادعایی لیبرال دموکراسی، در غیاب عدالت واقعی و پایبندی به شأن و منزلت انسان ها، حاصلی جز شورش، هرج ومرج و بن بست امنیتی به همراه نخواهد داشت.

سند مالکیت (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودروی کامیونت ون سیستم زامیاد مدل ۱۳۹۸ به شماره پلاک ۶۶۹م۴۳ ایران ۹۵ به شماره موتور Z۲۴۷۹۱۳۱۱Z به شماره شاسی NAZPL۱۴۰TK۰۵۲۶۷۵۹ به نام ناصر ناروئی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه موتورسیکلت ایرد وکوتیپ ۱۵۰ مدل ۱۳۹۵ به شماره پلاک ۸۲۳/۷۸۳۹۱ به شماره موتور NBD۱۵۰S۹۵۰۱۶۲۲ تنه ۰۱۴۹NBD۰۰۲۰۵۶۱ به نام حسین مرادقلی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو ۴۰۵ مدل ۱۳۸۷ به شماره پلاک ۸۷۹م۴۹ ایران ۸۴ به شماره موتور ۱۲۴۸۷۰۵۰۹۳۰ به نام امیر هاشمی پور مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) و فاکتور فروش (سند کارخانه) متعلق به یک دستگاه خودروی سواری پژو پارس مدل ۱۴۰۰ به شماره پلاک ۱۳۵ق۳۹ ایران ۹۵ به شماره موتور ۱۳۹B۲۰۵۷۶۵۰ به شماره شاسی NAAN۱۱FE۱MH۷۵۱۵۱۰ به نام بهزاد تاسه مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز وانت - مسقف سیستم اینبرودز تیپ C۳۵ به رنگ سفید مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک انتظامی ایران ۲۴- ۱۸۲م۷۶ شماره موتور DK۱۵۰۶۲۲۳۲۹۵۰ شماره شاسی NAGD۲BC۲۱N۱۰۰۸۷۰ به نام شهرداری آبپژدان به شناسه ملی ۰۹۱۵۸۹۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز خودرو وانت سیستم پیکان تیپ ۱۶۰۰ آی به رنگ سفید شیری روغنی مدل ۱۳۸۵ به شماره شاسی ۳۰۵۰۸۲۷۷ شماره موتور ۱۱۲۸۵۰۶۱۹۰۷ شماره پلاک ۳۱-۹۷۶ج۸۳ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز و شناسنامه مالکیت خودرو سواری پراید جی تی ایکس آی به رنگ سبز مدل ۱۳۸۴ به شماره پلاک ایران ۶۹- ۴۴۹ص۵۲ به شماره موتور ۰۱۰۸۶۴۰۰ و شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۴۶۳۹۵۲ به نام نصراله گرگیجی نیا فرزند حسن مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

کلیه مدارک سند کمپانی و برگ سبز و کارت ماشین و شناسنامه مالکیت خودرو سایپا ۱۱۱ SE به رنگ نوک مدادی مدل ۱۳۹۴ به شماره پلاک ایران ۶۹- ۱۶۸ص۲۴ به شماره موتور ۰۴۵۹۱۱۴ شماره شاسی NAS۴۳۱۱۰۰F۵۸۴۰۱۸۹ به نام عباس آذرکیش فرزند رضا مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو وانت دوکابین سیستم مزدا تیپ CARA۲۰۰۰۱ مدل ۱۳۹۶ به رنگ سفید روغنی به شماره نیروی انتظامی ۸۲ ایران - ۹۲۹و۳۵ شماره موتور E۲J۵۵A۳۳۹۳ به شماره شاسی NAGP۲PC۳۲HA۲۶۷۹۸۷ به نام شایان دیوسالار کد ملی ۰۰۲۲۵۲۶۵۲۸ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب نیما صدری پور فرزند محمدرضا به شماره شناسنامه ۱۹۹۰۸۹۰۱۶۴ صادره از درفول در مقطع کاردانی رشته حسابداری صادره از واحد دانشگاهی دزفول با شماره ۳۹۸۵۱۹۲ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول به نشانی بلوار دانشگاه ارسال نماید.

برگ سبز و کارت شناسایی خودرو وانت پیکان تیپ ۱۶۰۰ مدل ۱۳۸۸ به رنگ سفید روغنی به شماره انتظامی ۸۹۵ق۲۵ ایران ۷۸ به شماره موتور ۱۱۴۸۸۰۷۳۲۲۱ به شماره شاسی NAAA۴۶AAIAGO۸۹۳۷۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

بدینوسیله گواهی می گردد اصل پروانه بهره برداری آقای سامان ساکی پور به شماره ۳۵۹۹۷-۰۶ مورخ ۹۶/۸/۱۰ صادره از اداره صنعت معدن و تجارت استان خوزستان واقع در شهرستان دزفول با زمینه تولید شن و ماسه مفقود گردیده و فاقد اعتبار می باشد و هیچگونه مسئولیت حقوقی و مالی متوجه اداره کل صنعت و معدن و تجارت نمی باشد.

اصل مدرک تحصیلی کاردانی نابیوسته اینجانب خانم گیتا حسینی فرزند سید فخرالدین به کد ملی ۰۰۵۷۳۴۵۰۹۷ به شماره ۷۹/ ۸۱۵۸ از دانشگاه جامع علمی کاربردی آموزشکده کشاورزی کرج در رشته تولید قارچ خوراکی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به آدرس جاده محمدشهر شهرک بعثت مرکز آموزش امام خمینی تحویل نماید.

سند مالکیت (برگ سبز) سند کمپانی کارت موتور خودرو نئو ایکس آر ۱۱۰ رنگ سفید مشکی مدل ۱۳۹۳ به شماره انتظامی ایران ۶۲۸- ۵۵۶۱۹ شماره موتور OH۲ED۱۰۱۴۷۹۴ شماره شاسی NAGD۲BC۲۱N۱۰۰۸۷۰ به نام شهرداری آبپژدان به شناسه ملی ۰۹۱۵۸۹۴ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

سند مالکیت (برگ سبز) -سند کمپانی -پلاک موتور- موتورسیکلت CDI۱۲۵ رنگ مشکی مدل ۱۳۹۳ به شماره انتظامی ایران ۶۲۹- ۱۶۸۲۴ شماره موتور ۰۱۲۵N۲N۳۴۴۷۱۲ شماره شاسی N۲Y***۱۲۵E۹۳۲۸۵۰۹ به مالکیت محمدرضا دوستی ایرانی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

اصل برگ سبز خودروی موتورسیکلت باسل شینگ فو به رنگ نقره ای مدل ۱۳۸۳ به شماره تنه ۸۳۳۰۲۱۵۹ شماره انتظامی ۷۵۳۸۵۴۹۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز پژو ۲۰۷ مدل ۱۴۰۵ رنگ سفید پلاک ۹۷ ایران ۸۵۳ق ۵۶ شماره موتور ۱۸۸B۰۱۵۰۴۸۰ شماره شاسی NAAR۷۳H۵FTDS۴۴۲۷۵ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودروی سواری تیگو ۷ به شماره انتظامی ۹۸۴ل۷۲ ایران ۳۷ به شماره موتور MVME۴T۱۵BADK۰۰۸۲۴۰ شماره شاسی NATGBACR۴K۱۰۰۷۹۵۲ به مالکیت حسین آزور به شماره ملی ۶۴۰۹۹۲۷۰۱۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری ام وی ام مدل ۱۴۰۰ به شماره انتظامی ۷۲۳ ن ۵۷ ایران ۸۸ به شماره موتور NATFBABY۳M۱۰۰۰۰۴۵ شماره شاسی MVMD۴G۱۵BWM۰۰۱۰۴ به مالکیت مرتضی مرتضوی روز بهائی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سواری پراید مدل ۱۳۸۵ به شماره انتظامی ۲۶۸ن ۱۲ ایران ۱۷ به شماره موتور ۱۵۶۱۲۷۲ شماره شاسی S۱۴۱۲۲۸۵۱۷۹۵۳۱ به مالکیت پژمان توتونچی رسول مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو هایما سواری مدل ۱۴۰۱ به شماره پلاک ایران ۷۲- ۸۲۴ط ۱۲ شماره موتور ۴۸۶QT۲۶۰۰۳۸۱۷A شماره شاسی NAAD۳۹۱Z۴NY۰۲۴۶۱۴ به نام مرضیه مفیدی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

برگ سبز خودرو سوزوکی سواری کار CC گرند ویتارا ۲۴۰۰ مدل ۱۳۹۰ به شماره پلاک ایران ۷۲- ۹۹۳ط۱۶ و شماره موتور ۱۱۹۶۹۶۲ شماره شاسی NAAS۳۹SE۹BK۰۲۳۴۲ به نام محسن الهیان فیروز مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

گواهی می شود فاکتور بلوک سیلندر به شماره ۹۹۰۰۴۷۸۵۲ به شماره موتور ۱۲۴۸۶۱۵۵۱۰۰ مربوط به خودروی سمند مدل ۱۳۸۶ به پلاک انتظامی ایران ۶۹- ۸۴۲ب ۸۶ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه مالکیت برگ سبز خودرو سواری پیکان i۱۶۰۰ مدل ۱۳۸۳ به شماره انتظامی ۶۱- ۹۸۲م۷۲ شماره شاسی ۸۲۵۶۹۶۲۶ شماره موتور ۱۱۲۸۲۰۴۹۵۵۰ به مالکیت محمود چوپانی فرزند محمد مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

شناسنامه مالکیت برگ سبز موتورسیکلت رایکا کارخانه سالارگستر آسیا تیپ CDI ۱۲۵ مدل ۱۳۸۶ به شماره انتظامی ۶۲۵۶۱- ۶۲۳ شماره تنه NFM۱۲۵R۸۶۲۹۰۵۶ به شماره موتور ۱۵۶FMI۲۷۱۶۷۷۱۰۶ به مالکیت غلامرضا کریمی فرزند اسمعیل مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

مدرک فارغ التحصیلی اینجانب محمد شهریاری فرزند وجیه اله به شماره شناسنامه ۱۴۴ صادره از کرکوی در مقطع کارشناسی رشته مهندسی برق -قدرت صادره از واحد دانشگاهی آزاد واحد علی آباد کتول با شماره ۱۵۲۵۶۷۹ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد علی آباد کتول به نشانی استان گلستان - شهرستان علی آباد - دانشگاه آزاد ارسال نماید.

برگ سبز خودروی سواری سیستم سایپا تیپ TL۱۳۲ مدل ۱۳۹۲ به رنگ سفید شماره پلاک ۹۶ ایران ۴۹۸ب ۹۲ شما